Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35122
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

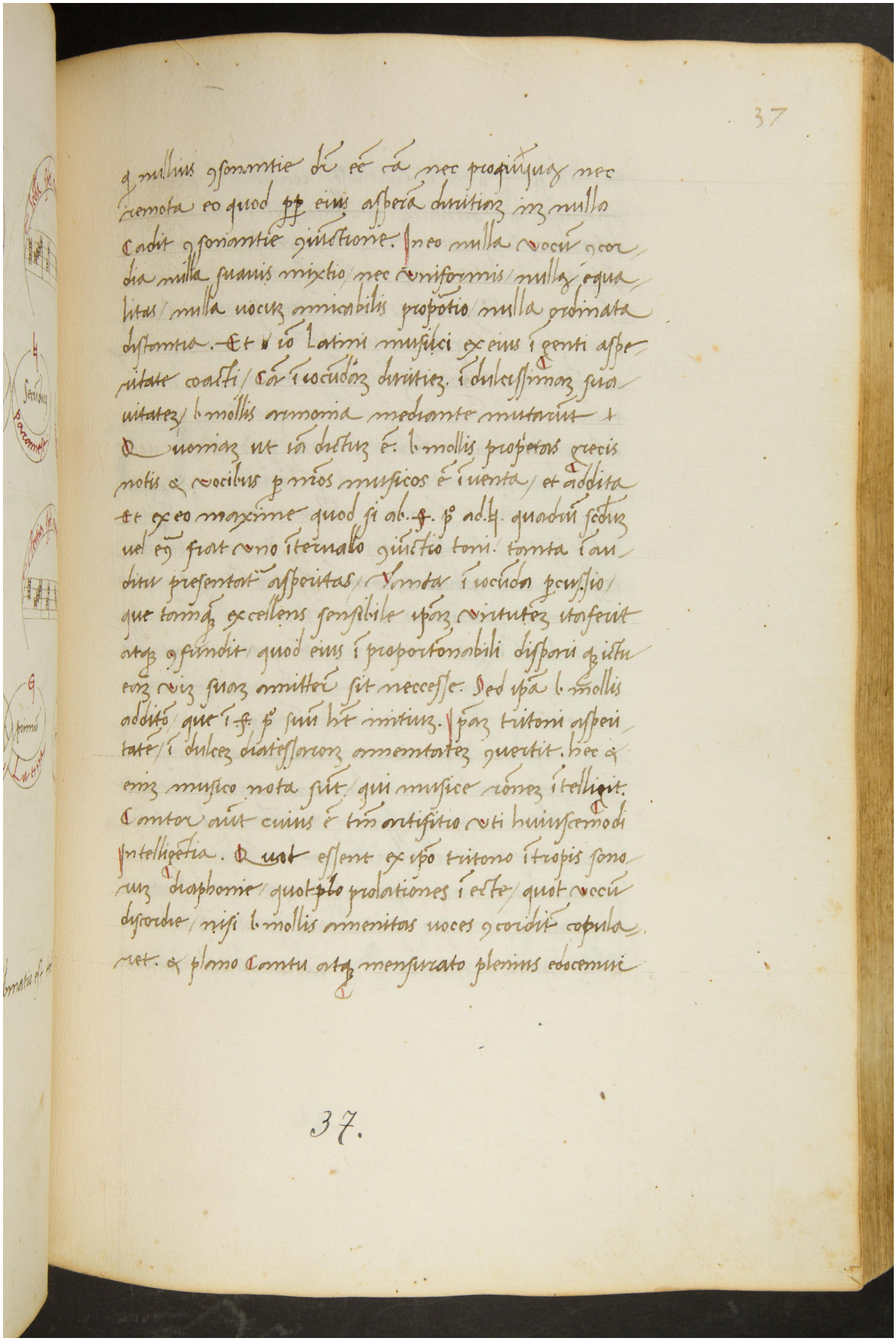

37

q nullius sonoritie dici ee cā nec propinqua nec
remota eo quod pp eius aspera duritiz in nullo
cadit sonoritie iunctione. Ideo nulla vocū con
dia nulla suauis mixtio nec uniformis nulla equa
litas nulla uocuz amicabilis proportio nulla ordinata
distantia. Et ideo Latini musici ex eius i genti aspe
ritate coarti cā i uocūdoz duritiez. i dulcissimoz suau
itatez b mollis armonia mediante mutarūt
Quoniam ut ita dictum e. b mollis proferens grecis
notis q vocibus p nros musicos e inuenta et addita
et ex eo maxime quod si ab. f. p ad. h. quadrū sedez
uel eō fiat vno iterualo iunctio toni. tonta i au
ditu presentat asperitas. Tonta i uocūdo percussio
que tonta excellens sensibile uporz virtutez ut ferit
atq sundit quod eius i proportionabili disparī q iste
eorz viz suoz omittēdi sit necesse. Sed ipa b mollis
addito que i f. p suū hī initiuz. Ipaz tritoni asperi
tate i dulcez diatessaron armonitatez quertit. hec q
eiz musico nota sit qui musice cōez i telligit.
Cantor aūt cuius e tm artifitio vti huiusmodi
intelligētia. Quot essent ex ipo tritono i tropis sono
uz diaphonie quot plo prolationes i este quot vocū
discordie nisi b mollis armonitas uoces q coridit copula
ret. q plano cantu atq mensurato plenius edocemur

37.